

man ser bort herfra, maa man erkende, at den Beregningsmaade af Afgifterne, som her foreslaas, er et Fremstridt, og at skønt der ikke derved opnaas en Nedsættelse, bør den dog foretages. Jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa et Par Smaapunkter, hvor der synes mig at kunne gøres nogen Indbending mod de Satter, som foreslaas. For Stenful foreslaas der  $4\frac{1}{2}$  Ore pr. 100 Pund. Nu vejer en Tønde Kul paa det nærmeste 300 Pund, i Reglen snarere noget mindre, altsaa skulde en Tønde Kul, naar Fortoldningen foregaar efter Rumfang, svare  $13\frac{1}{2}$  Ore, medens der foreslaas  $14\frac{1}{2}$  Ore. Denne Uoverensstemmelse forekommer mig ikke fuldstændig motiveret. Dernæst er der Tolden paa Kofes og Cinders. Ved at blive brændt til Kofes tage Kullene til i Rumfang, medens de derimod tabe i Vægt; hvis jeg er rigtig underrettet, plejer man at regne, at der af 1 Tønde Kul bliver  $1\frac{1}{2}$  Tønde Kofes, medens 1 Tønde Kofes kun vejer omtrent 160 Pund. Altsaa af 300 Pund Kul bliver der omtrent 240 Pund Kofes. Beregnet herefter skulde Tolden paa 100 Pund Kofes være 5.6 Ore, medens den derimod her er sat til 7.5, og Tolden for en Tønde Kofes skulde være 9.6 i Stedet for som her foreslaaet 14.5. I Motiverne hedder det, at Grunden til denne Forskel er Hensynet til den indenlandske Kofesproduktion, men det forekommer mig, at den Beskyttelse, disse Toldsatser indeholde, er noget for overdreven stor. — Med Hensyn til den Tanke, om Begunstigelse for Sejlskibene, som det ærede Medlem fra Møen udtalte, skal jeg ikke nærmere udtale mig derom. Jeg har ligesom han meget stor Interesse for vor Sejlskibsart, og hvis der med Rimelighed kunde gøres noget for at lette den, tror jeg, at det i og for sig vilde møde Sympati fra de forskellige Sider her i Tinget.

**Finansministeren** (Lüttichau): I det hele taget have jo de foregaaende Talere, som have haft Ordet om det foreliggende Forslag, for saa vidt de have beskæftiget sig med selve Forslaget — thi det er jo allerede af den ærede Formand paavist, at Østers-tolden egentlig ikke hører ind herunder — vist særlig Velvilje mod Forslaget, og det er ogsaa Tilfældet, som jeg allerede paaviste, da jeg tillod mig at forelægge Forslaget, at det efter sit Indhold og efter sin Hensigt ikke skulde instituere nogen indgribende Om-lægning af de Toldsatser, hvormed det beskæftiger sig. Det, som det ærede Medlem for Præsø Amts 6te Valgkreds (Wojfen) især fastede sin Opmærksomhed paa, var jo Forholdet mellem Sejlskibe og Dampskibe,

idet han stærkt fremdrog, at man saa vidt muligt burde se ved eventuelle Endringer til det foreliggende Lovforslag at stille Sejlskibene noget bedre, end Tilfældet er, som Forslaget er affattet. Saa meget jeg end kan slutte mig til den Tanke og det Ønske, der bevægede den ærede Taler til sine Udtalelser, idet jeg ogsaa kunde finde det formaalstjenligt og ønskeligt, at man stillede Sejlskibene retfærdigt saa vidt muligt i Forhold til Dampskibene, maa jeg dog udtale nogen Tvivl om, hvorvidt de kunne siges at være stillede saa meget uheldigere, at man skulde forsøge at hjælpe yderligere paa Sejlskibenes Stilling ved de Fremgangsmaader, som den ærede Taler foreslog. Det forekommer mig nemlig, at Sejlskibene virkelig have opnaaet den Retfærdighed i Lovforslagets Affattelse, som de kunne gøre Krav paa. Der er ved Fortoldningen af Tømmerlasten, som især var det, den ærede Taler fremdrog, foreslaaet med Hensyn til Dampskibene en Opmaalning og en Beregning af Maalene, som netop skulde stille Sejlskibene retfærdigere. Der er ved den Affattelse, § 2 i Lovforslaget har faaet, draget Omsorg for, at en særlig Opmaalning af Dampskibe finder Sted i hvert enkelt Tilfælde, ved hvilken der, saaledes som der staar i Paragraffen, tages Hensyn ved Fradrags-Beregningen til den virkelige Størrelse af de Rum, som ere fornødne for den bevægende Kraft, og der er netop ved disse Udtryk taget en jærlig Afstand med Hensyn til den sikkest nære Indførelse af den saakaldte British rule eller af den særlige Skibsmaalning, som man af forskellige Grunde venter og almindelig ønsker indført saaledes, at der, naar den kommer til Stede og bliver gældende, ved den Opmaalning, her er foreslaaet, bliver taget det nødvendige Hensyn til den virkelige Størrelse af de Rum, der skulle komme til Fradrag. Naar den ærede Taler foreslaar, at man ogsaa for Sejlskibenes Vedkommende kunde tage Hensyn til de Rum, der bruges til den bevægende Kraft, saa forekommer det mig lidt betænkeligt, idet det jo ikke er saa let — hvad han ogsaa selv synes at søle og antydede — med Hensyn til Dæksrummene at paavise de Steder paa Dækket, som egentlig ere nødvendige for den bevægende Kraft, og hvilke ikke. Man kunde let komme til alt for vide Bestemmelser derfor og tage det meste af Dækket med, og saa vilde Tolden af Dækslasten blive aldeles ophævet. Det var nu ikke den ærede Talers Mening, men jeg mener, at det vistnok vil være meget vanskeligt at trække Grænserne her. Hvad Spørgsmaalet om noget at begrænse Fra-